

כא :

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

מסורת הש"ס

(א) לעיל כ. (וש"ן, ב) רש"ק.  
(ג) תמיד כח, (ד) וימח כח,  
תמיד ל, (ה) ולעיל יט.  
(ו) ירושלמי יומא פ"ד סוף

## הגהות הב"ח

(ב) יש"י ד"ה וסאמז רבי יוסקן  
 כי דלאחר שמעטלו לקדש  
 לתרומת הדשן לא הוצרך;  
 (ג) ד"ה איכא ציטוטי כי וסיני  
 דסאמז ביור ששהיט:

שני" נוסחאות

[illegible]

נלומר הא דלוקוס אין מעלה דרבי  
 יוסף לא דנקסיד שיהא הילול פוסלו  
 אללא שמה לא יחזור ושקעו ונמלא  
 עמו חמור ולעולם ואם שקעי קודם  
 מעמד השחר כשר והיינו דלא נקט  
 רבי יוחנן לישנא דפסולא אללא לשון  
 איסור העלאה שלא יבטלו להן לישראל  
 דכיון דקדם להו צילי שרת מזהב  
 לשמך כשרא דקסים ומיחו כהעלאה  
 לא מיפסיל ולקמן פריך היינו דרב  
 תמנדא דאמר ליה לא פסיל אללא  
 עמוד השחר פסול ורבי חייל לא  
 אכר ליה להעלותו משום גזירת  
 שקיעה אללא דבהעלותו ופסל מיד  
 לעבודה ממזר הלכך נקט לשון  
 נפסילין: **והאמר רבי יוחנן בר**  
**(א) אבא** שמהלל לקדם לתרומה  
 הדשן אללא הריצך לחזור ולשקעו  
 ובשלמא העלאתו לא קשיא לן דלא  
 קני בלאו קדושו וכן שוכה לניסם  
 של תרומה קדשן ולגזירת שקיעה ליכא  
 למיחס דכיון שחלו משקע והעלוא  
 ועכשיו הגיע הזמן הסמוך לפסולו  
 לא פשע בזה בזה משקע ליה ולא  
 דמי למעלה דהוה שמיני לקדם שו  
 הכינס הבאים ממזר להקטור ואמי  
 למיפסע בזה אללא הא קשיא לן ו  
 דלא איירי בה דרבי יוחנן במזות  
 שקיעה וימימא דנישקעיה: **בשלמא**  
**לרבא דמוקי.** לעיל [ב.] הא מילתא דר'  
 יוחנן אליבא דרבי אלעזר דאמר דר'  
 לינה מועלת בקידוש איכא למימר  
 דהמסח הכי לא חס ולישקיעו  
 דקסרי דרבי אלעזר דבמי חיו.  
 גופיהו וכו' לא פסלה ליה: **א:**

[illegible]

שיטת מקובצת (המש

[illegible]

אם פסל לכו ליהודה <sup>א</sup> מחר: ומשי אין קידוש בעצמות ליהודה אין כרך <sup>ב</sup> אין לתחר קידוש וכדברי אלעזר: <sup>ג</sup> ביינו דרב <sup>ד</sup> משה. דר' יוחנן משום פסול עמוד השחר אבל משה: איכא בינייהו <sup>ה</sup> מלום שיקוש. לר' שמעלנא משקין קידוש תרומה הדשן וי דקאמר <sup>ו</sup> אין ששקעו מלומ מעשרב לא המעשרבו כי כל כך ולין מלומ שיקוש עמוד השחר: לא היו רואין אותו כר. קטירי מבסות מחר כשהיה נכנס היה מכניס תלמי נד ולא אחר <sup>ז</sup> אנוסין ולין היו רואין אותו אחיו <sup>ח</sup> הכהנים <sup>ט</sup> אין כר: והן אומרים בגיע. לכיור מחרין עולות אחרי לתפוח לאחר שירד זה מן האוהר אחרי הכהנים שירד: מאי לאו. האי עולות אחרי הכהנים <sup>י</sup> לא עדיף <sup>יא</sup> דמקשקש וכול מאליו: ומשי דמקשקש לא דמקשקש <sup>יב</sup> מיריחו היו שומעין את קול העץ <sup>יג</sup> שם לדוכסם ישראל לעמדם: בגימ' מתקדשו צהן לקדש את הידים ורגלים: צו

איכא בנייהו גזירת שיקוע <sup>א</sup> והאמר רבי יוחנן קידש ידיו לתרומת הרשן למחר אין צריך לקדש שכבר קידש מתחילת עבודה בשלמא לרבא דמוקים להויא כרבי אלעזר כרבי שמעון הא כרבי אלא לאבי דמוקים לה כרבי קשיא דרבי אדרבי מאי שנא התם דמשקע ליה ומאי הכא הכא דלא משקע ליה דמסקל ליה והדר דמשקע ליה אי הכי למחר <sup>א</sup> אינו מקדש <sup>ב</sup> [אמאי אין צריך לקדש] למימרא <sup>ב</sup> דלמיתירין <sup>ב</sup> מיחזא חזי היינו דרב חסדא איכא בנייהו מצות שיקוע מיתבי <sup>ב</sup> לאו הוה רואין אותו ולא שומעין את קולו עד ששומעים קול של עץ שעשה בן קמין מוכני לכיור והן אומרים הגיע [עת] קידוש ידים ורגלים מן הכיור מאי לאו דמסקל ליה אלמא משקע ליה לא דמשקע ליה אי דמשקע ליה מן משחמט קליה משקע <sup>ב</sup> ליה בלילגא לישנא אחרנא דמשקע ליה בחומרתיה כי היכי דלישתמע קליה ולשמעי וליתיה והא הוה <sup>ב</sup> גבני כרוז ביה <sup>ב</sup> תרי היכרי הוו עברי דשמע מהאי אתי ושמע מהאי אתי גופא <sup>ב</sup> אמר רבי יוסי ברבי חנינא כל כיוור שאין בו כרבי לקדש ארבעה כהנים ממנו אין מקדשין בו ששנא <sup>ב</sup> וירחצו ממנו משה ואהרן ובניו וגו' מיתבייהו <sup>ב</sup> כל הכלים ממקדשין בו שיש בהו ריבועית

דאמיר ר' יוחנן לעיל אין  
בקיודם וכל שכן במי כבוד  
דריי אדרבי לעיל אין יוחנן  
נמי שקשיבא ופסקא ליכא לא  
עד פסלה לא ופסקא ליה  
דרנגן שהר אין המים בעו  
דכו קמן וקדושא כלי עליו  
הוא דגרים ליה: מאי שאל  
אין מעלכו דלח גיירא ש  
משקע ליה. אלא קידוש  
בחקנת מי כבוד אלא  
הגבר עד פסלה לא פסקא ליה  
אין פסקא לקדש היינו דרב  
לא אין ויגמר איני מקדש  
דאילפא מוקדם ממנו ומוקדם  
דמסום דלא שיקע צבר  
לרבי לקדש. קאמר רבין  
ואשמעי' דאין ליה מועלת  
השם אקדומא לא אין מעלה  
לינה לא פסול היינו דרב  
יוחנן מזה שיקוע מצער  
ויהא מבר לחזור ולשקע  
הוא משקע ליה ולרב חסדא  
אלא סמך לזמן פסולו קדש  
(במי שזכה) בחרותה הדש  
לעדה לקדש דאין ורגילו  
אלא מיהא לאור המערכה  
שהי צדק מוקד עד שמומ  
חא עמלן להיות נכונים

המוצא דחנן לעיל [כ] גבי  
מקע הוה וקשיא ליה י"ו לרב חקדא דאמר  
לעולתו אבל שקיעו משלשו לביד והוא  
וניחו לפי דחנן במסכת תמיד (פרק  
יה מברך עמדו ההנים לעבודתם ול  
שין לדבר: כל הכלים מקדשים. מים ש

עם החמה ובעמוד  
 יון שהא משקע כל הלילה עד תרומת השכן כדי  
 לקטועו כעבוד יום כי אם להיות זכורס על ידי  
 הלילה שבתמחורס <sup>10</sup> משקע כעטת תרומת  
 יוסף קודס הוס  
 שקיעת החמה  
 אמרו שלהכשירו  
 למחר שקיעתו  
 לא למחירין אף  
 שקיעת החמה  
 דברי חייא כדרי  
 כשקיעת החמה  
 יוסף למחירין  
 לא ליכפת לא  
 למחירין כי  
 יוסף מתכשר אפי  
 לה בנייה וזכר  
<sup>11</sup> <sup>12</sup> לא להשקותו  
 שקיעת החמה  
 יוסף לא להכיר  
 ולא למחירין שאני  
 למחירין ולכן  
 תרומת השכן  
 כן יוסף לא  
 יוסף קדש ידיו  
 לזכר למקוה ליה  
 כי שמעון הא  
 יוסף דכרס ליה  
 כי שר שמעון  
 יוסף נמאן דאמר  
 כן מחלוקת דמו  
 פשט ליה לעיל  
 במחלוקת דלילא  
 אמר כדרי אלעזר  
 אפיא כדרי יוסף

ירמיהו ה' לרבי אלעזר בר"ש אלא לאבי דמוקי  
 י' לרבי דמאי שנה בזה דרין דשקטו שוב  
 לשקטו ליה להוציא שישקטו בפרק הלילה  
 לקאמר דכרז קרש מחלילי עבודה משמע  
 ת עבודה היום משמע ואולי עוקוס עבודת  
 שנה שעה מקדש ועוד כל הכא לעבוד משם  
 משקט ייה אחר שהעלו לתורמה דהן שאם  
 ומשמי הא דקרי ליה מחלילי עבודה לאו משום  
 דאין משקל ליה והדר משקל ליה וקלח ייה  
 דין לפרוסי אחר לישנא דמשקל ליה דהא נמי  
 ואין קשה לו אלא משיקוע (דבתר) מאי שנה  
 דמאי שנה הכא דלא משקט ליה: **א'** בשקט  
 וכרז חקלא ומורדין לו לצור הרל אין קולו  
 משמע קולו דקמתי היינו בעלמיהו י' ל' היינו לו  
 ליה בגלגל (בגון) לצור ואקול שנשמע  
 הצור ומעליו ואי צנית אימא דמשקט  
 בגלגל אף השיקוע כדי להשמיע קול הדינה  
**ה' הגה"ה** איבא בנייהו גיירי שיקוע פירש  
 שלא יסבה לשקט עמוד השחר אבל ליה  
 ידוע דם למחר אס משקט עמוד השחר ולרבי  
 דהא ס' כן איבא בנייהו עובד דלרבי יוחנן ליה  
 חייא פוסל' ועוד לו לעומר מיד היינו דרבי  
 מייא פוסל מכה למחר ארץ לך לקדם אלא  
 דבר חקלא משמע דנלאו הדיא דלמחר וכו' לא  
 ידי לכן נראה לי גיירי שיקוע ואם לא שיקוע  
 עמודות דם משום ליה לו אפילו משקט עמוד  
 לא פסול מן המזורה ולכך פריך למחר אינו ארץ  
 מדרבנן כשרה לעבוד דם ואין ליה פוסל  
 מלא וקאמר איבא בנייהו מנות שיקוע גיירי:

תני דסליק ליה לביור מן הדור אלמא משוקע הוה  
לקיח. הלא אין מוכיני נרץ לשוקע אלא להעלותו  
ליה וישמעו הכהנים י"ו הימים בעיר ויגזרו לפי  
חוקם. גלגל: והא ב' גביני כרוו. שהיה מכריז  
די יוכרי הוה עבדי. שמי היכרות עושין לדבר

גד א מ"י פ"ה מהל' ביאת  
מקדש הלכה יג:  
גד ב מ"י פ"ה הלכה יא:

תורה אור השלם

ו. ירחצו מקטו משה ואהרן ויכניו את ידיהם ואת רגליהם: שמות פ. לא

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]